

Patrik verveelt zich

*Patriks broers hadden
nooit tijd voor hem.*

Rebekah Jakeman

(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal speelde zich af in Roemenië.

Patrik stuurde naar het plafond terwijl hij op bed lag. Hij verveelde zich. Hij had zijn dierenboeken al gelezen, op de trampoline gesprongen en een fietstocht door de buurt gemaakt. Wat kon hij nog meer doen?

Patrik stond op en liep naar de kamer van zijn broer Daniel. 'Kom je met me spelen?' vroeg Patrik.

'Sorry, dat gaat niet. Ik moet leren', zei Daniel. Hij keek niet eens op van zijn boek.

Patrik was teleurgesteld. Daniel was *altijd* aan het leren. Kon hij niet even pauze nemen?

Ach ja. Daniel had het druk, maar Patrik kon het aan zijn andere broer, Simion, vragen. 'Ik verveel me. Wil je met me spelen?' vroeg Patrik.

'Nee, vandaag niet. Ik ga met vrienden op pad.' Simion trok zijn jas aan en liep naar buiten.

Patrik was boos! Zijn hart ging sneller kloppen. Zijn broers hadden *nooit* tijd voor hem. Hij rende naar zijn kamer en sloeg de deur dicht.

Het is niet eerlijk! dacht Patrik.

Hij stampte met zijn voet op de grond en liet zich op zijn bed vallen. Hij voelde spanning op zijn borst. Hij verveelde zich enorm! Maar hij was te boos om te bedenken wat hij kon doen.

Toen herinnerde hij zich iets wat hij op school had geleerd. Zijn juf had hen geleerd een paar keer diep adem te halen om rustig te worden.

'Als je boos bent, is het moeilijk om problemen op te lossen', had ze gezegd. Misschien kon Patrik bedenken wat hij tegen zijn verveling kon doen als hij wat rustiger was.

Patrik haalde diep adem. Toen deed hij dat nog een keer. Na een paar keer voelde hij zich minder gespannen. Maar hij wist nog steeds niet wat hij kon doen.

Hij ging rechtop zitten en keek naar de plaat van Jezus Christus aan de muur. Wat zou Hij willen dat Patrik ging doen?

Patrik ging op zijn knieën zitten. 'Hemelse Vader, help Daniel alstublieft met leren', zei hij. 'Zorg ervoor

dat Simion het leuk heeft met zijn vrienden. Help mij alstublieft dat ik me niet meer zo verveel.'

Na zijn gebed kreeg Patrik een idee. Hij rende naar Daniels kamer.

'Daniel, als je klaar bent, kunnen we dan samen spelen?'

Daniel keek van zijn boek naar de klok aan de muur. 'Ik kan over een halfuur even pauze nemen. Dan kunnen we naar buiten gaan. Klinkt dat goed?'

'Ja!' Patrik grijnsde en rende weer naar zijn kamer. Hij pakte een boek over tijgers waar hij graag doorheen bladerde. Hij las een tijdje en ging toen met blokken spelen. Al gauw was de tijd om en gingen hij en Daniel naar het bos vlak bij hun huis.

'Wil je ruimtesoldaat spelen of ontdekkingsreiziger in de jungle?' vroeg Daniel.

'Dat maakt me niet uit. Ik ben blij dat we wat samen kunnen doen. Dit is veel beter dan me vervelen', zei Patrik.

Daniel grijnsde. 'Met jou spelen is veel leuker dan voor een toets leren.'

Patrik was blij toen Daniel en hij door het gras kropen. Doordat hij weer rustig was geworden, kon hij een oplossing voor zijn probleem bedenken. En zijn hemelse Vader had hem geholpen om meer op Jezus Christus te lijken. Het was toch nog een leuke dag geworden. ●

